

[Ole Henriksen]

altså ikke deltage i nogen forargelse over, at man har haft den holdning i sin tid.

Vi vil da nok arbejde videre med dette, og det bliver nok ikke her i salen eller i udvalget, vi kommer til at gøre det store arbejde. Der er jo også noget uden for salen, og det må jo så være derfra, ændringerne skal komme, ligesom når der så mange andre steder skal ændres noget i samfundet.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu synes jeg forvirringen breder sig. Når hr. Ole Henriksen står og fortæller, at jeg har rost konservatismen i denne lov, ved jeg ikke, hvor han har det fra. Jeg er indgået i en argumentation om, hvordan vi ændrer denne lov. Jeg kan da godt se noget mærkværdigt i, at man vedtager decentrale forhandlinger og der så i et afsnit står, at resultatet skal til en central afstemning. Det er naturligvis efter min opfattelse lidt mærkværdigt. Men da den del af aftalerne var krævet af Dansk Arbejdsgiverforening, er det forlig, der er indgået, altså sluttet på det grundlag. Men dermed har jeg ikke rost konservatismen i dette forslag.

Jeg synes, det er rigtigt, at de faglige ledere har givet udtryk for betænkelighed ved afstemningsresultatet, og at man på den baggrund nu vil debattere, hvad der skal ske på dette område, og finde ud af, hvordan man kan udvikle demokratiet, og på den baggrund komme med en henvendelse til Folketinget.

Det kan ikke og det må ikke afgøres alene på baggrund af, om der nu skulle være et flertal, der vil ændre i den retning, vi vil. Efter næste valg kan det gå lige så meget den anden vej. Jeg tror, det er af betydning, at vi står fast på disse procedurer. Jeg tror, det er vigtigt for os, således at det demokratis vilkår, vi har – nemlig at flertallet ændres i dette hus – ikke bliver ødelæggende for, hvordan arbejdsmarkedet kan fungere. Og det er baggrunden for, at vi synes, det er væsentligt, at den demokratiopfattelse, som SF normalt giver udtryk for, i hvert fald i festtaler osv., er, at man skal ud til de områder, der bliver berørt, og høre dem, inden man ændrer noget. Hr. Ole Henriksen kan her sige, at der er kræfter i fagbevægelsen – og så drejer det sig som regel om Metals afdeling 13 og nogle

andre forvirrede. Det er de kræfter, det drejer sig om, og ikke andre.

Jeg synes, det må være væsentligt, at vi hører de valgte repræsentanter, de fagforeninger og de organisationer, som repræsenterer medlemmerne, inden vi går i gang med at gennemføre lovændringer på så væsentlige områder som dette.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det, SF gør med disse forslag, er at sætte sig til dommer over, hvad der er demokratisk rimeligt, og hvad der er demokratisk praksis i fagforeningerne. Det er et standpunkt, men jeg synes, det er et standpunkt, som ikke ligner den holdning, vi normalt har set fra SFs side. Derfor spurgte jeg hr. Ole Henriksen under min ordførertale, om det var en ny praksis, og om vi derfor kunne vente, at SF nu ville overveje, om bidrag til politiske partier var administreret på en demokratisk måde i fagforeningerne og i fagbevægelsen.

Det fik jeg ikke noget svar på, kun den holdning, at hr. Ole Henriksen ikke mente, at den lov, vi havde her, var demokratisk. Men hvis man kan bedømme, hvad der er demokratisk på det ene område, kan man det vel også på det andet. Jeg synes, det var interessant at få at vide, hvad SFs holdning egentlig er til, hvor grænserne går for medlemsdemokratiet, og hvor Folketinget kan blande sig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu synes jeg, hr. Kaj Poulsen var blevet lidt blidere og lidt sødere i sit tonefald, og så vil jeg da godt spørge ham om noget, for jeg tror da egentlig ikke, at SF har ment, at man, hvis denne lov nu havde flertal herinde, skulle tvinge den ned over nogle, der ikke ville have den, man ville jo nok gå ud og høre, hvad fagbevægelsen mener om det. Hvis mange store fagforbund nu lige pludselig skulle mene, at 35 pct.-reglen og sammenkædningsreglerne skal væk eller bare én af tingene, og bad hr. Kaj Poulsen om at være med til at få 35 pct.-reglen væk, men DA sagde nej, nej, nej og atter nej, hvad ville hr. Kaj Poulsen så gøre? Arbejdsmarkedets parter kan ikke finde ud af det sammen, arbejdsmarkedets parter ender måske endda